

Wytyczne dotyczące artykułu.

1. **Objętość artykułu naukowego powinna być od minimum 0,25 arkusza wydawniczego (10 tys. znaków ze spacjami) do maksymalnie 1 arkusz wydawniczy (40 tys. znaków ze spacjami).**
2. Struktura artykułu powinna obejmować: abstrakt, 3-5 słów kluczowych, wprowadzenie, 3-4 paragrafy oraz uwagi końcowe, bibliografia.

Strona graficzna

1. Tytuły artykułu należy umieścić dużymi literami, stosując wyśrodkowanie, kapitaliki, pogrubienie oraz rozmiar czcionki 16, Times New Roman.
2. Tytuły podrozdziałów należy napisać dużymi literami, stosując wyrównanie do lewej strony, kapitaliki, pogrubienie oraz rozmiar czcionki 14. Times New Roman.
3. Tekst artykułu powinien być zredagowany, zgodnie z następującymi zasadami:
  - czcionka: Times New Roman, rozmiar 12,
  - interlinia: 1,5 wiersza,
  - marginesy standardowe (górne, dolne, lewe i prawe: 2,5 cm),
  - numeracja stron – zewnętrzny dolny róg.

Przypisy

1. Przywołany w pracy cytat powinien być wyróżniony w tekście cudzysłowem bądź zaczynać się od słów „jak zauważa J. Kowalski”, „ma słuszność J. Kowalski”, „za J. Kowalskim stwierdzić należy”, itp.
2. Każdy cytat musi posiadać odpowiedni przypis.
3. Przypisy powinny być umieszczone na dole strony, do której się odnoszą. Numeracja przypisów stanowi kontynuację, od pierwszego do ostatniego przypisu w całej pracy dyplomowej.
4. Przypisy mogą mieć charakter źródłowy, uzupełniający, odsyłający, wyjaśniający lub polemiczny.

5. Przypis źródłowy zaczyna się od inicjału imienia i nazwiska (nazwisk) autora.
Następnie, po przecinku, kursywą podaje się tytuł pracy (książki, artykułu). Kolejno umieszcza się miejsce i rok wydania, numer strony (lub numery stron), z której autor pracy dyplomowej korzystał. Przypis należy kończyć kropką.
6. Każda pozycja literaturowa wykorzystana w przypisach musi znaleźć się w spisie literatury.
7. W tekście numer przypisu umieszcza się bez spacji po wyrazie, przed przecinkiem.
Na końcu zdania numer przypisu umieszcza się przed kropką, kończącą zdanie.
4. Przypisy powinny zostać umieszczone w tekście jako przypisy dolne, czcionka Times New Roman rozmiar 10, interlinia: 1 wiersz.
5. Przykłady:
6. Przykłady przypisów źródłowych (czcionka 10):
  - a/ wydawnictwa zwarte:
    - J. Kowalski, Jak pisać przypisy, Warszawa 2006, s. 32.
  - b/ praca zbiorowa:
    - Jak pisać przypisy, (red. J. Kowalski), Warszawa 2002, s. 21.
  - c/ artykuł w pracy zbiorowej:
    - P. Igrak, Przypisy i ich funkcja w pracy licencjackiej, [w:] Jak pisać przypisy, (red. J. Kowalski), Warszawa 2002, s. 23.
  - d/ artykuł w czasopiśmie:
    - J. Kowalski, Jak pisać przypisy, „Wiadomości Tekściarskie” 1997, nr 11, s. 45.
  - e/ akty normatywne:
    - Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.).
    - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 2005 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych (Dz.U. Nr 201, poz. 1662).
    - Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r., Nr 21, poz. 94 z późn. zm.).
7. Jeśli tytuł i data wydania aktu prawnego podane zostaną w tekście podstawowym, wówczas publikator (np. Dziennik Ustaw, Dziennik Urzędowy UE) podajemy w przypisie.

8. W przypadku powtarzania się tego samego źródła w przypisach stosujemy zapis skrócony. Skrócenia mogą wyglądać następująco:
  - podczas cytowania tej samej pracy kilka razy bezpośrednio po sobie stosujemy Ibidem, s. 65.
  - w wypadku, kiedy cytujemy to samo źródło wspomniane kilka przypisów wcześniej używamy skrótu op. cit., np.: M. Czerska, op. cit., s. 54.
  - jeżeli przytaczamy kilka pozycji tego samego autora, przy kolejnym cytowaniu możemy skrócić tytuł do jednego dwóch słów, bez potrzeby ponownego podawania miejsca i roku wydania, np.: B. Liberda, Oszczędności..., s. 54-56.
9. Element graficzny (np. rysunki i tabele) w pracy musi poprzedzać odpowiednie wprowadzenie (każdy rysunek i tabelę należy odpowiednio zinterpretować). Ich tytuły należy pisać czcionką o rozmiarze 10 pkt. Należy je wyrównać do lewej strony. Pod rysunkami i tabelami należy podać źródło (czcionka 10 pkt. z wyrównaniem do lewej) zachowując ustalenia dotyczące przypisów (chyba, że rysunek lub tabela stanowi opracowanie własne).

Bibliografia

1. Na końcu pracy (po tekście głównym i zakończeniu) należy podać literaturę w kolejności alfabetycznej.
2. O miejscu w spisie literatury decyduje pierwsza litera nazwiska autora publikacji wykorzystanej w pracy (nie podajemy stron).
3. W spisie literatury (przy większej ilości pozycji) można wydzielić opracowania artykuły naukowe, dokumenty (materiały, źródła prawa) oraz źródła internetowe
Np.:
  1. Król H., Struktura i zasady Współpracy Policyjnej i Sądowej w Sprawach Karnych, „Sprawy Międzynarodowe” 1997, nr 11.
  2. Tokarski P., Kierowanie jednostką administracji rządowej, Warszawa 2006.
  3. Wawrzyniak B., Podmioty prawa, [w:] Współczesny wymiar prawa, (red. M. Romanowska, M. Trocki), Warszawa 2002.
  4. Prawo konstytucyjne, (red. T. Lis), Warszawa 2002.

